

(Mt5,38-48) Mi katolikusok joggal büszkélkedhetünk, hiszen Urunk tanítása egyedülálló. Vegyük a mai evangéliumot. Mielőtt boncolgatnánk azonban, vegyük figyelembe a körülményeket! Urunk nem felbontani jött, hanem beteljesíteni a mózesi törvényeket. Még példát is mutatott – ebből kettő is van a mai evangéliumban. „Hallottátok, hogy ez volt a szabály, 'Szemet szemért, fogat fogért.' Azonban mondom nektek, ne álljatok ellent a gonosznak. Ha valaki arcul csap, tartsd oda a másik arcodat is.” Ezt nem kell betű szerint venni. Urunk nem tartotta oda a másik arcát, mikor a kínszenvedése folyamán arcul csapták (Jn18,23), de a keresztfán megbocsátott az ellenségeinek. Urunk szigorúbb erkölcsi szabálya első pillantásra igazságtalannak tűnhetik. Van azonban olyan körülmény, amelyben magasan logikus. Midőn Ádám személyében az emberiség megbántotta Istent, Ő akkor nem követelt igazságtételt. Tehát mi se követeljünk igazságot azok ellen, akik ellenünk vétkeznek. Ehelyett Isten mintegy odatartotta az arcát – ez enyhén szólva igazán csekélység ahhoz képest, hogy Jézus Krisztus személyében értünk kereszthalált halt.

A következőkben Urunk tökéletesebbé tett egy másik parancsolatot. „Hallottátok, hogy ez volt a mondás, 'Szeresd a felebarátodat, és gyűlöld az ellenségedet.' Ám én azt mondom nektek, szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok azokért, akik üldöznek benneteket.” Ugyan miért? Azért, „hogy a Mennyei Atyátok gyermekei lehessétek, mert Ő felkelti a napját a jóra és a rosszra egyaránt.” A Leviticus könyvéből vett mai első olvasmányban (19,1-2, 17-18) Urunk ezt parancsolja Mózesnek: „Szeresd felebarátodat, mint önmagadat.” A bibliában használatos héber nyelv jellegzetességei alapján a mai evangélium azon része, amely az ellenség gyűlöletéről szól, így is fordítható, „Nem kell szeretned az ellenségeidet.” Ennek ellenére, ez a szöveg sehol sem szerepel az Ószövetségben, noha ez a helyes értelmezése a Leviticustól vett szövegünknek. A „felebarát” szó itt szűkebb értelmezésű. Egy másik izraelita személyét jelenti. Jézus volt az első tanító, aki kivétel nélkül mindenkire kiterjesztette a felebarát fogalmát, akit szeretnünk kell.

A mai evangélium Urunk ezen magasztos buzdításával végződik: „Legyetek tökéletesek, mint ahogyan a mennyei Atyátok tökéletes!” Ez a parancs foglalja össze a mai evangélium hihetetlen tanítását. A bölcsészek azt mondják, „A tett a lét következménye.” Más szóval, léteznie kell egy madárnak, mielőtt az szárnyra kelne. Mi sem tehetünk úgy, mint Isten, ha előzőleg – a Krisztus által a kereszten számunkra megnyert kegyelem által – nem lettünk hozzá hasonlókká. Mielőtt Ő a mózesi törvényeket tökéletesítette volna, a kegyelmével annak követőit kellett először tökéletesítenie. Valóban képesek vagyunk megbocsátani az ellenségeinknek, hiszen Krisztus soha nem követel tőlünk lehetlent. Ám ez az új, Urunk által meghirdetett isteni életvitel megköveteli a mi teljes odaadásunkat, nehogy magunk kigondoljuk, hogyan tudjuk megkerülni Isten mindenkire vonatkozó irgalmát. Legyünk tehát bőkezűek mind az imádságban, mind a bűnbánatban! Ámen.

English / 2017 Sunday 07A

(Mt5:38-48) We Catholics have every reason to be proud. Our Lord's teaching is unparalleled. Today's gospel is a case in point. Before examining it, however, let's recall the context! Our Lord hadn't come to abrogate the Mosaic Law, but to fulfill it. He even gave examples – two of which are mentioned in today's gospel. “You have heard that it was said, ‘An eye for an eye and a tooth for a tooth.’ But I say to you, offer no resistance to one who is evil. When someone strikes you on your right cheek, turn the other one as well.” We needn't take this too literally. Our Lord didn't turn the other cheek when struck on the face during His passion (Jn18:23), but He did forgive His enemies from the cross. At first glimpse, our Lord's stricter take on morality can seem unjust. But there is a context in which it appears supremely logical. When mankind offended God in Adam, God didn't then demand justice. We in turn mustn't demand justice for those who offend us. Instead, God turned the other cheek – an understatement if ever there was one! – by dying for us on the cross in Christ Jesus.

Next our Lord perfected another commandment. “You have heard that it was said, ‘You shall love your neighbor and hate your enemy.’ But I say to you, love your enemies and pray for those who persecute you.” Why? – So “that you may be children of your heavenly Father, for he makes his sun rise on the bad and the good alike.” In today's first reading from the Book of Leviticus (19:1-2, 17-18), the Lord God gave this

commandment to Moses: “You shall love your neighbor as yourself.” Due to the idiosyncrasies of biblical Hebrew, the part in today’s gospel about hating your enemies might also be translated, “You needn’t love your enemies.” Even so, this sentence is nowhere found in the Old Testament, but it does represent the proper interpretation of our text from Leviticus. The word “neighbor” found there was understood in a restricted sense. It meant a fellow Israelite. For our Lord, however, the word is all-inclusive – even encompassing one’s enemy. Jesus was the first to teach mankind to regard everyone, without exception, as a neighbor whom we must love.

Today’s gospel ends with our Lord’s exalted injunction: “Be perfect, just as your heavenly Father is perfect!” This command sums up the incredible teaching found in today’s gospel. The philosophers say, “Action follows being.” In other words, it must first be a bird before it can fly like a bird. Nor can we act like God unless we are first made like unto God by the grace Christ won for us on the cross. Before the Mosaic Law could be perfected, Christ first had to perfect its observers with His grace. We can indeed forgive our enemies for Christ never commands the impossible, but this new divine lifestyle, promulgated here by our Lord, demands our full cooperation lest we concoct our own exceptions to God’s all-inclusive mercy. So let’s be generous in prayer and penance! Amen!